

Можна з упевненістю сказати, що правильне використання інформаційно-комунікаційних технологій у навчанні сприяє якісному становленню міжкультурної комунікативної компетенції в здобувачів освіти.

Список використаних джерел:

1. Жук О. Застосування інформаційно-комунікаційних технологій у вивченні економіки. *Інформаційні технології та Інтернет у навчальному процесі та наукових дослідженнях*. Київ, 2016. С. 251–252.

2. Коваленко О. Я. Концептуальні зміни у викладанні іноземних мов у контексті трансформацій іншомовної освіти. *Інозем. мови в навч. закладах*. 2003. № 2. С. 20–24.

3. Ніколаєва С.Ю. Методика викладання іноземних мов у середніх навчальних закладах: Підручник. Вид. 2-ге, випр. і перероб. Київ, 2002. 328 с.

4. Співак В. І. Психологічні особливості самоконтролю студентів у процесі засвоєння іноземної мови (на матеріалі англ. мови) : автореф. дис. на здобуття наук. ступеня канд. психол. наук : спец. 19.00.07 «Педагогічна та вікова психологія». Київ, 1997. 16 с.

5. URL: <https://naurok.com.ua/informaciyno-komunikaciyni-tehnologi-yak-odin-iz-efektivnih-zasobiv-formuvannya-klyuchovih-kompetentnostey-uchniv-330311.html>.

Богущий Вадим Миколайович,

доцент кафедри правничої лінгвістики
Національної академії внутрішніх справ,
кандидат філологічних наук, доцент

ПРАВИЛА І РЕАЛЬНІСТЬ У СУЧАСНОМУ АКАДЕМІЧНОМУ ПИСЬМІ

Розширення міжнародної наукової співпраці в основному сприймається як позитивна подія як для науковців, які хочуть поділитися результатами своїх досліджень, так і для країн, що розвиваються і прагнуть стати частиною «економіки знань». У результаті кількість дослідників у всьому світі значно зросла. ЮНЕСКО повідомляє про близько 7,8 мільйонів штатних дослідників

у 2013 році, що на 21% більше, ніж у 2007 році. Таким чином, спостерігалось відповідне збільшення опублікованих досліджень: 33100 активних наукових рецензованих англомовних журналів опублікували приблизно 3 мільйони статей у 2018 році [1]. Такий сценарій, звичайно, розширює можливості науковців, для яких англійська є другою мовою, брати участь у глобальному науковому діалозі. Але дотримання усталених традиційних умовностей академічної англійської мови може бути важким викликом для авторів. Дослідники-початківці, незалежно від того, чи є для них англійська мова рідною чи ні, виходять на незнайомий простір під час створення ними академічних текстів.

Глобалізація академічної співпраці створила висококонкурентну культуру досліджень, орієнтовану на оцінювання, у якій людей оцінюють за довжиною їхніх списків публікацій. Наявність наукових публікацій зрівнюється з «продуктивністю» і береться до уваги як орієнтовний показник цінності, коли у різних закладах людей призначають на посади, підвищують по службі, подовжують термін повноважень та преміюють як таких, що досягли успіху. Тому потреба у публікаціях завжди була і є актуальною, а в сучасному світі оприлюднення результатів своєї наукової діяльності має бути зроблене ще і в своєрідній формі англійської мови, яка вимагає як від англомовних авторів, так і від тих, для кого англійська не є рідною, набути спеціальних навичок грамотності. Оскільки навчальні курси англійської мови для дослідницьких і публікаційних цілей знаходяться в зародковому стані, багато авторів звертаються за порадою до посібників із наукового стилю. Те, що вони часто знаходять у них, це застереження дотримуватися принципів ясності, стислості та об'єктивності у своєму написанні, а також поради уникати демонстративного *this* – «це», екзистенційного *there* – «там» і займенників першої особи. Детальне вивчення цих особливостей у діахронічному корпусі дослідницьких статей свідчить про те, що ці поради не точно відображають поточну практику академічного письма.

За останні 50 років ми спостерігаємо значне збільшення використання вказівного займенника *this* – «це» та першої особи в наукових дослідженнях, хоча екзистенційне *there* – «там» зменшилося. Посібники, видається, частково мають рацію. Хоча вживання демонстративного *this* – «це» значно зросло, незважаючи на застереження рекомендацій по стилю, цей вказівний займенник здебільшого вживається у випадках із застосуванням

іменник / іменник, що відображає поради, надані в посібниках, щоб домогтися аби читачі могли виокремити передбачуваного референта. Значне зменшення використання екзистенціального *there* – «там» значною мірою відповідає рекомендаціям, наданим академічним авторам, хоча воно залишається важливим засобом представлення тем і зміцнення зв'язності тексту. Більше того, дедалі частіше почали позначати нумерацію та узагальнювати інформацію, особливо у складних наукових галузях, щоб запевнитись, що читачі приймуть для себе повідомлення автора. Звичні рекомендації зі стилю виявились менш задіяними у точному відображенні використання першої особи у написанні професійних досліджень. У різних галузях науки зараз значно частіше висловлюють доводи використовуючи активний стан дієслова, вживаючи всеосяжне *we* – «ми» для висвітлення своїх рішень і оцінки своєї роботи.

Ці авторські практики є риторичною реакцією на різкі зміни в академічному житті за останні роки, які вимагають більше публікацій, більшої співпраці та розширення охоплення нової аудиторії. Комерційне репозиціонування дисциплінарних знань означає, що певне дослідження часто читає більш різноманітна аудиторія, яка може практично використовувати його, і автори підлаштовуються, роблячи себе більш доступними, а свою роботу більш привабливою для читача.

Увага до таких деталей науково стилю письма позитивно відображається на підготовці випускних курсів та вдосконалення англійської мови для оприлюднення досліджень і публікацій. На цьому рівні просунутого академічного письма новачкам потрібні поради, що ґрунтуються на емпіричних дослідженнях того, що актуально відбувається, а не на застарілих відсиланнях до традицій. Хоча звичні рекомендації зі стилю та настанови щодо написання публікацій можуть бути корисними, для студентів важливіше ставитися до них скептично та вчитися на риторичних практиках висвітлених на сторінках наукових журналів зі своєї дисципліни. Викладачі відіграють тут важливу роль відвертаючи студентів від усталеної відповідності дискретним стилістичним правилам та прищеплюючи розуміння академічного дискурсу як узгодженого засобу досягнення практичних цілей. Рішення, до яких приходять автори, ефективні не тому, що вони відповідають існуючим правилам, а тому, що вони відповідають очікуванням читачів щодо того, що є для них знайомим, правдоподібним і переконливим. Дослідження наявного корпусу наукових публікацій може не лише допомогти

початківцям авторам-дослідникам, а й має вдосконалювати роботу викладачів англійської мови. Такий підхід заохочує нас бути критичними у своїй роботі та визначати функціональні пріоритети і розуміти, що намагається донести до читача автор, а не бездумно дотримуватися стилістичних приписів.

Список використаних джерел:

1. Johnson R., Watkinson A., Mabe M. The STM Report: An Overview of Scientific and Scholarly Publishing. Hague : International Association of Scientific, Technical and Medical Publishers. 5th ed. 2018. URL: https://www.stm-assoc.org/2018_10_04_STM_Report_2018.pdf (дата звернення: 03.05.2024).
2. Hyland K. Second Language Writing. Cambridge : Cambridge University Press. 2nd ed. 2019. URL: <https://www.cambridge.org/ua/universitypress/subjects/languages-linguistics/applied-linguistics-and-second-language> (дата звернення: 03.05.2024).
3. Hyland K., Jiang F. Academic Discourse and Global Publishing: Disciplinary Persuasion in Changing Times. London : Routledge. 2019. URL: <https://www.routledge.com/Academic-Discourse-and-Global-Publishing-Disciplinary-Persuasion-in-Changing> (дата звернення: 03.05.2024).

Бортун Каріна Олександрівна,
доцент кафедри правничої лінгвістики
Національної академії внутрішніх справ,
кандидат філологічних наук, доцент

ЛІНГВІСТИЧНІ ВЕКТОРИ ФОРМУВАННЯ АРХІТЕКТОНІКИ СУЧАСНОГО МОЛОДІЖНОГО ДИСКУРСУ

Дискурсивні студії сьогодні є одним із найактуальніших напрямів гуманітарних наук, зокрема й лінгвістики. Сучасний дискурс посідає чільне місце у лінгвістичній науці, зокрема, у лінгвопрагматичі. Мовець у цьому контексті може маніпулювати поверхневими структурами, словами, фразами, прагматичною інформацією з контексту, а також соціальними та культурними даними.